

זהלכתא בנחמנ

מס' גיטין לד'

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
והנחתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה ח' ח"א - "מנורת זהב" ~

יב. רבינו הקדוש זי"ע ועב"א כותב שהרשעים הדוברים על צדיק עתק בנאווה ובוז מקבלים הרוח מרב דקליפה שהוא בחי' "עשו", והוא בחי' רוח המומאה רוח סערה שאע"פ שהוא גדול בשעתו אבל אין לו קיום כלל ולבסוף כלל ונאבד גופיה ונשמתיה כמ"ש "ומשלם לשונאיו אל פניו להאבדו" (עי"ש באות ג'). איזה מאמר חז"ל מסמך רבנו לזה?

וזה בחי' "ארך אפים לרשעים" (תענית פ"ב ה"א), כי הרוח הנשימה הוא בבחי' ארך אפים, - והיינו "מאריך אפיה וגביה דיליה" - כי אע"פ שלפי שעה הרוח גדול ותקיף בחי' מאריך אפיה, אבל לבסוף גביה דיליה כנ"ל.

יג. איך רבינו הק' מבאר לפי"ו שישראל נקראים "עניה סוערה"?

וע"כ ישראל נקראים עניה סוערה (ישעיה נ"ד) כי הם עכשיו תחת ממשלת עשו איש שעיר, בחי' רוח סערה הנ"ל.

יד. מה כותב רבינו הק' על מי שדבוק בצדיקים?

אך הדיבוק בצדיקים מקבל הרוח חיים שלימות החסרון מהצדיק והרב דקדושה.

טו. הרי אמרו חז"ל הק' שכל היסורין והחסרונות הם מחמת עוונות - וא"כ היכן זה מרומז בפסוק שהצדיק מכפר העוונות ומשלם החסרונות?

וע"כ "ואיש חכם יכפרנה" (משלי ט"ז) - כי החסרון הוא מחמת עוונות, כמו שאחז"ל (שבת נ"ה) אין מיתה בלא חטא ואין ייסורים בלא עוון כמ"ש (תהלים פ"ט) "ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עוונם" - וע"כ הצדיק הממשיך רוח החיים ומשלם החסרון - מכפר העוון.

בקשה מכל קוראי הגליון
השבוע ביום כ' מרחשון
חל היארצייט של הרה"צ
ר' משה ב"ר שמעון דוב זצ"ל
(קרישבסקי)

שבוכותו יוצא לאור הגליון כבר 11 שנה,
וזכה שעל ידי זה נתקרבו
המונן יהודים לצדיק האמת,
נא ללמוד ולהתפלל לעילוי נשמתו.

הוא השאיר הכת"י שו"ת על פירש"י
ותיכף אחר הסתלקותו יו"ל הגליון הראשון
בשם "משה שפיר קאמרת"

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועב"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועב"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין הי"ד זי"ע ועב"א

(ליום היארצייט - י"ד מר-חשון)

כשהיה בארץ ישראל לפני השואה עסק כידוע בתפילות ותחנונים והרעיש נוראות במקומות הקדושים על מנת להעביר את רוע הגזירה. באחד הימים ביקש לדעת את זמן אמירת תיקון חצות של חסידי ברסלב כדי להשתתף עמם בתפילתם.

כשעבר דרך בית המדרש דחסידי ברסלב בעיר העתיקה ושמע את הניגונים שמזמרים שם, נעמד על עמדו והקשיב זמן רב מאד בהתפעלות.

(מפי הגה"ח ר' בן ציון גרוסמן שליט"א)

מז. מה כותב רבינו הקדוש על גודל רחמנותו של השי"ת שרואים מזה?

והוא מגודל רחמנות וחנינות מהבורא יתברך שמו שצמצם עצמו להיות הרוח חיים אצל הצדיקים - דהיינו שהם יקבלו הרוח חיים מהתורה - והם ממשיכין רוח החיים אל החסרונות, ובזה מכפרין העוונות.

העתק מספר "ליקוטי תפלות" (תפילה ח')

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת, שתעורר רחמך וחסדיך הגדולים עלינו, ותזכנו ברחמך הרבים להאמין ולהתקרב לצדיקים אמיתיים שבדורינו אשר בהם בחרת להחיות את עמך בית ישראל על ידם כי מהם תוצאות חיים לנו ולכל ישראל, ובכך עזרני ה' שנזכה להמשיך מהם רוח חיים למלאות כל מחסורינו ותשמע קול אנחותינו תמיד ויהיה לנו כח להמשיך על ידי אנחותינו רוח חיים רוח טובה מהצדיקי אמת להשלים כל החסרונות שחסר לנו הן בנפש הן בממון בגשמי וברוחני כולם יתמלאו וישלמו לטובה כי עמך מקור חיים, ואתה משפיע רוח החיים לכל חי ולכל דבר שבעולם על ידי צדיקיך האמיתיים הדבקים בתורתך הקדושה תמיד אשר היא חיינו ואורך ימינו, על כן חמול על עמך ישראל ותגלה לנו צדיקיך האמיתיים ותזכנו להמשיך מהם רוח החיים עד שיהיה לנו כח על ידי אנחותינו לבד שאנו מאנחים על מה שחסר לנו שיהיה נשלם החסרון תכף ותמלא כל משאלות לבנו לטובה, וכל העוונות והחטאים והפשעים שחטאנו לפניך אשר על ידם סלקנו והרחקנו הרוח חיים ועל ידם באו לנו כל החסרונות שחסר לנו על כולם תמחול ותסלח ברחמך הרבים על ידי צדיקי הדור האמיתיים אשר רוח אלקים בקרבם אשר על ידם אתה מתרצה ומתפייס לישראל ברחמים ועל ידם אתה מכפר ומוחל לעוונותינו בכל דור ודור כמו שכתוב ואיש חכם יכפרנה, ותבטל ותשבר ותכניע כל אויבנו וכל הקמים עלינו לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם.

~ מילתא דבדיחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגודל התנברות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

איך אפשר להוציא מטבע ממקום שאף אחד לא יכול להוציא

סיפור זה היה עם הגה"ק החזו"א זי"ע ועכי"א שהגיעו אליו בבהלה שמישהו בלע מטבע והרופאים לא מצליחים להוציא והוא מסוכן מאד, והחזו"א הק' אמר שילכו להגה"צ הרב מפונבוי' זצוק"ל ואכן הלכו אליו והוא בירך אותם והמטבע יצאה, ושאלו את החזו"א מה פשר הדבר - ולמה שלח להרב מפונבוי' זצ"ל - וענה שהרב מפונבוי' מסוגל להוציא כסף ממקומות שאף אחד לא יכול (כידוע שהצדיק הג"ל פעל גדולות ונצורות למען יהדות התורה ובנה ישיבות ומוסדות קדושים ונסע לרחבי העולם להתרים והצליח להתרים עשירים הקמצנים ביותר שאף אחד לא הצליח לפתוח סגור לבם, אבל הרב מפונבוי' הצליח.

~ קומי רני בלילה לראש אשמורות - שפכי כמים לבך נכח פני ה' ~

כפי בקשת מורינו הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון חצות - באולם התפילות (ברח' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מורינו הרב שליט"א

בנקודת חצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון חצות

והשי"ת מצפה ומחכה כבר לגאלינו נאולת עולם ולבנות בית מקדשינו ותפארתינו וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה בקרוב בקרוב אמן.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת וירא ~ ט"ז מר-חשון תשפ"ו ~ גליון תקל"ג - שנה י"ב

שפ"ר {פרש"י} אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

ואף על פי שיודעים שיצא לקראתם, עמדו במקומם לכבודו להראותו שלא רצו להטריחו, וקדם הוא ורץ לקראתם.

טו. מה מביא רש"י עוד פירוש על זה מגמרא בבא מציעא?

כתיב "נצבים עליו" וכתיב "וירץ לקראתם" (שלכאורה זה סותר, כי אם נצבים עליו למה היה צריך לרוץ לקראתם - שערי אהרן), כד חזוהו דהוה שרי ואסיר פרשו הימנו (כשראו אותו שהיה מתיר וקושר [את תחבושת המילה] התרחקו ממנו, מיד וירץ לקראתם). וזה גם פירוש על "וירא" השני שהוא לשון הבנה. (בספר שערי אהרן מביא פירוש נחמד למה לא כתוב "וירץ אחריהם"? כי המלאכים כשהתרחקו ממנו לא הפכו פניהם כי הרי השכינה הקדושה היתה אצל אברהם ולכן הלכו ופניהם כלפי אברהם, ולכן כתוב "וירץ לקראתם").

טז. "ויאמר אד' אם נא מצאתי" וגו', מה פירוש הכתוב למי אמר אד'?

א) לגדול שבהם אמר וקראם כולם אדונים, ולגדול אמר "אל נא תעבור" וכווין שלא יעבור הוא ועמדו חבריו, ובלשון זה הוא חול (שמלת אד' כאן אינה שם משמות הקודש). ב) דבר אחר קודש הוא, והיה אומר להקב"ה להמתין לו עד שירוצו ויכניס את האורחים.

יז. לפי הפירוש השני שאמר להקב"ה להמתין לו עד שירוצו וכו', א"כ היה זה צריך לכתוב לפני מה שכתוב "וירץ לקראתם"?

ואע"פ שכתוב אחר "וירץ לקראתם" האמירה קודם לכן היתה.

יח. היכן עוד מצינו זאת בתורה?

ודרך המקראות לדבר כן כמו שפירשתי אצל "לא ידון רוחי באדם" שנכתב אחר "ויולד נח", ואי אפשר לומר כן אלא א"כ קודם גזירת מאה ועשרים שנה, וב' הלשונות בבראשית רבה (הכוונה שב' הפירושים שמביא רש"י הוא מהמדרש רבה).

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

ה. ולמה צריך שלשה מלאכים לזה?

שאינ מלאך אחד עושה שתי שליחויות, (ע"י שי למורא פירושים נחמדים על הענין).

ט. מה כותב רש"י ראה לזה מן הפסוקים?

תדע לך שכן כל הפרשה הוא מזכירו בלשון רבים "ויאכלו" "ויאמרו לך", ובבשורה נאמר "ויאמר שוב אשוב אליך" (להלן פסוק י'), ובהפיכת סדום הוא אומר "כי לא אוכל לעשות דבר" (בראשית י"ט כ"ב), "לבלתי הפכתי" (שם פסוק כ"א).

י. א"כ למה לא היה עוד מלאך מיוחד להציל את לוט?

ורפאל שריפא את אברהם הלך משם להציל את לוט? (ואין זה שתי שליחויות כי רפואה והצלה ענין אחד הוא - ע"י עוד באריכות בחומש שי למורא בשם גור אריה), הוא שנאמר "ויהי כהוציאם אותם החוצה "ויאמר" המלט על נפשך", למדת שהאחד היה מציל.

יא. "והנה שלשה אנשים נצבים עליו", מה הכוונה "עליו"?

לפניו, (כמו "ועליו מטה מנשה").

יב. למה לא כתוב "לפניו"?

אבל לשון נקיה כלפי המלאכים, (כלומר המלאכים הם במעלה ובמדריגה עליונה מן האדם לכן כתוב עליהם בלשון "נצבים עליו" ולא "לפניו" - עפ"י גור אריה).

יג. "וירא וירץ לקראתם", בתחילת הפסוק נאמר כבר וישא עיניו "וירא", מהו וירא וירא שני פעמים?

הראשון כמשמעו (ראה), והשני לשון הבנה. נסתכל שהיו נצבים במקום אחד והבין שלא היו רוצים להטריחו.

יד. האידן הבין זאת?

יט. "יִקַּח נָא מַעֲט מִיָּם", מִה מִשְׁמַעוֹת הַכְּתוּב "יִקַּח נָא" (שְׁחִיָּה צִרִיךְ לִכְתוּב "וַאֲקַח" - עַפ"י גִּזְרֵי אֲרִיָּה).

יִקַּח נָא - ע"י שְׁלִיחַ, וְהַקְב"ה שָׁלַם לִבְנֵי ע"י שְׁלִיחַ שֶׁנֶּאֱמַר "וַיִּרֶם מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ וַיִּךְ אֶת הַסִּלֵּעַ", (אֲבָל הַפֶּת שֶׁלֶקַח בִּעֲצָמוֹ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "וַאֲקַח פֶּת לַחֵם" שָׁלַם לוֹ הַקְב"ה לִבְנֵי הוּא בִּעֲצָמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "הֲנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם").

כ. "וּרְחֲצוּ רַגְלֵיכֶם", לְמַה צִּוּה לָהֶם זֹאת?

כְּסִבּוֹר שֶׁהֵם עֲרִבִיִּים שֶׁמִּשְׁתַּחֲוִים לֵאבֶק רַגְלֵיהֶם וְהַקְפִּיד שֶׁלֹּא לְהִכְנִיס עֲבוּדָה זֹרָה לְבֵיתוֹ, אֲבָל לוֹט שֶׁלֹּא הַקְפִּיד הַקְדִּים לִינֵה לְרַחֲצָה שֶׁנֶּאֱמַר (לְהֵלֵךְ י"ט ב') וְלִינוּ וּרְחֲצוּ רַגְלֵיכֶם.

כא. וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ", מִה הַכוּוֹנָה?

תַּחַת הָאֵילָן.

כב. "וַאֲקַחְהָ פֶת לַחֵם וְסַעְדוּ לָבֶכֶם", מִה רֹאִים מִזֶּה שְׁכָתוֹב "וְסַעְדוּ לָבֶכֶם"?

בְּתוֹרָה בְּנִבְיָאִים וּבְכְתוּבִים מִצִּינוּ דִּפְתָּא סַעְדָּא דְּלָבָא: בְּתוֹרָה - "וְסַעְדוּ לָבֶכֶם": בְּנִבְיָאִים - "סַעְדָּא לְבָךְ פֶּת לַחֵם" (שׁוּפְטִים י"ט ה'): בְּכְתוּבִים - "וּלְחֵם לִבֶּךָ אֲנוֹשׁ יִסְעֶד" (תְּהִלִּים ק"ד ט"ו).

כג. לְמַה כְּתוּב וְסַעְדוּ לָבֶכֶם" וְלֹא כְּתוּב "לָבֶכֶם"?

אֲמַר רַבִּי חֲמַא לְבִבְכֶם אֵין כְּתִיב כַּאֲן אֵלֹא לָבֶכֶם, מִגִּיד שְׁאֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט בְּמִלְאָכִים (בְּרַאשִׁית רַבָּה מ"ח י"א), (וְלֹכֶן הֵם שׁוֹיִם בְּדַעוּתֵיהֶם שִׁיךְ לִזְמַן לָבֶכֶם - שְׁפָתַי חֲכָמִים בְּשֵׁם נִחְלַת יַעֲקֹב).

כד. "וַאֲקַחְהָ פֶת לַחֵם וְסַעְדוּ לָבֶכֶם אַחֲרֵי תַעֲבֹרוּ", מִה פִּירוּשׁ "אַחֲרֵי תַעֲבֹרוּ"?

אַחֲרֵי כֵךְ תִּלְכּוּ, (אַחֲרֵי שֶׁתַּסְעִדוּ לָבֶכֶם תִּלְכּוּ לְדִרְכְּכֶם - עֵיקָר שְׁפָתַי חֲכָמִים).

כה. "כִּי עַל כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל עֲבָדְכֶם", מִה הַכוּוֹנָה? (כִּי אֵין לְפָרֶשׁ "סַעְדוּ עִמִּי שֶׁנִּשְׁבֵּיל כֵךְ עֲבַרְתֶּם עָלַי כְּדֵי לְסַעְדוֹ עִמִּי" כִּי דִרְךְ אֶרֶץ לִזְמַן כֵּן - עַפ"י סֵפֶר זְכָרִיּוֹן).

כִּי הִדְבַּר הַזֶּה אֲנִי מִבְּקֶשׁ מִכֶּם מֵאַחֲרֵי שֶׁעֲבַרְתֶּם עָלַי לְכַבּוּדִי.

כו. מִה הַפִּירוּשׁ "עַל כֵּן" לְפִי הַנ"ל?

"עַל כֵּן" כְּמוֹ "עַל אֲשֶׁר" - (ע"י שִׁי לְמִוְרָא מִה שְׁכָתוֹב בְּשֵׁם סֵפֶר זְכָרִיּוֹן).

כז. הֵיכֵן מִצִּינוּ זֹאת עוֹד בְּתַנ"ךְ?

וְכֵן כָּל "כִּי עַל כֵּן" שְׁבִמְקָרָא, "כִּי עַל כֵּן בָּאוּ בְּצַל קוֹרְתִּי" (בְּרַאשִׁית י"ט ח'), "כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי פְּנִיךְ" (בְּרַאשִׁית ל"ג י'). "כִּי עַל כֵּן לֹא נִתְּתִיהָ" (בְּרַאשִׁית ל"ח כ"ו), "כִּי עַל כֵּן יִדְעַת חֲנוּתִינוּ" (בְּמִדְבָּר י' ל"א).

כח. "מִהֲרִי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סֵלֶת", לְמַה הִיָּה צִרִיךְ 'קָמַח' ו'סֵלֶת'?

'סֵלֶת' - לְעוֹגוֹת, 'קָמַח' - לְעִמְלִין שֶׁל טִבְחִים לְכִסּוֹת אֶת הַקְדִּירָה לְשֹׂאֵב אֶת הַזֹּוּהָמָה (חֲלוֹת עֲשׂוּיֹת לְכִסּוֹת פִּי הַקְדִּירֹת וּלְשֹׂאֵב זֹוּהָמָת הַתְּבַשִּׁיל - רַש"י ב"מ פ"ו:).

כט. "בֵּן בֶּקֶר רָךְ וְטוֹב", לְמַה כְּתוּב בֵּן בֶּקֶר, רָךְ, וְטוֹב? (כָּל בֵּן בֶּקֶר הוּא רָךְ וּמִמְחָר לְהַתְּבַשֵּׁל - עַפ"י בָּאֵר מִיָּם חַיִּים).

שְׁלֹשָׁה פְּרִים הָיוּ כְּדֵי לְהַאֲכִילֵן שְׁלֹשָׁה לְשׁוֹנוֹת בְּחֶרְדֵּל, (לְפִי שְׁחִיָּה דֶרֶךְ מִהִירוֹת לִקַּח הַלְשׁוֹנוֹת שְׁאִינִם צִרִיכִים הַפֶּשֶׁט וְנִיתוּחַ, וְכִשְׁהֵן בְּחֶרְדֵּל הֵן מֵאֲכָל מִלְכִּים - עַפ"י בָּאֵר מִיָּם חַיִּים).

ל. "וַיִּתֵּן אֶל הַנֶּעֱרָה", מִי הִיָּה הַנֶּעֱרָה?

זֶה יִשְׁמַעְאֵל, לְחִנּוֹכּוֹ בְּמִצְוֹת, (מִכִּיּוֹן שְׁכָתוֹב "הַנֶּעֱרָה" בְּה"א הִידִיעָה מִשְׁמַע שֶׁנֶּעַר אֶחָד הִיָּה לוֹ, וְהָרִי כְּמֵה עֲבָדִים הָיוּ לוֹ, לְפִיכֵךְ צִרִיךְ לְפָרֶשׁ שֶׁזֶה יִשְׁמַעְאֵל שְׁחִיָּה יִחִידוֹ - עַפ"י מִשְׁכִּיל לְדוֹד).

לא. "וַיִּקַּח חֲמַאָה וְחֵלֶב" וְגו', מִה הוּא חֲמַאָה?

שֶׁמֶן הַחֵלֶב שֶׁקוֹלְטִין מִעַל פָּנָיו.

לב. "וְבֵן הַבֶּקֶר אֲשֶׁר עָשָׂה", מִה הַכוּוֹנָה 'אֲשֶׁר עָשָׂה'? (שֶׁמִּשְׁמַע שְׁאֲבָרְהָם עָשָׂה, וְהָרִי בְּפִסּוֹק הַקּוֹדֶם כְּתוּב וַיִּתֵּן אֶל הַנֶּעֱרָה וְגו' שִׁישְׁמַעְאֵל יַעֲשֶׂה אוֹתוֹ - עַפ"י מִשְׁכִּיל לְדוֹד).

'אֲשֶׁר עָשָׂה' - אֲשֶׁר תִּיקֵן, (וְהַכוּוֹנָה שְׁאֲבָרְהָם תִּקְנוּ בְּקַעְרָה, וְכֵן מִצִּינוּ (בְּבִרָאשִׁית א' ד') "וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרִקִּיעַ פֶּרֶש"י לְשׁוֹן תִּיקֵן).

לג. מִה רֹאִים מִזֶּה שְׁכָתוֹב "וְבֵן הַבֶּקֶר אֲשֶׁר עָשָׂה" לְשׁוֹן יִחִיד? (שְׁחִיָּה הִיָּה שְׁלֹשָׁה פְּרִים - עַפ"י בָּאֵר מִיָּם חַיִּים, וְר"א מִזְרָחִי, וְע"י עוֹד שִׁי לְמִוְרָא).

קָמַח קָמַח שֶׁתִּקֵּן אֲמִטִּי וְאִיִּיתִי קִמְיִיהוּ, (רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן שֶׁתִּקֵּן [שֶׁגִּמַּר לְהִכִּין] הַגִּישׁ וְהִבִּיא לְפָנֵיהֶם).

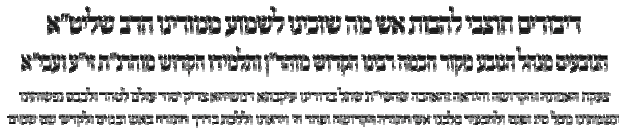
לד. "וְהוּא עוֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאבְלוּ", הָרִי מִלְאָכִים אֵינֶם אוֹכְלִים? נִרְאָה כְּמוֹ שְׁאֲכָלוּ.

לה. מִה רֹאִים מִזֶּה?

מִכָּאֵן שֶׁלֹּא יִשְׁנֶה אָדָם מִן הַמִּנְהַג.

לו. "וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ", נִקּוּד עַל אוֹתִיוֹת אֵינוֹ שְׁבָאֲלִיו, מִה דּוֹרְשִׁים מִזֶּה?

נִקּוּד עַל 'אֵינוֹ' שְׁבָאֲלִיו - וְתִנְיָא רַבִּי שֶׁמַּעוֹן בֵּן אֶלְעָזָר אוֹמֵר כָּל מְקוֹם שֶׁהִכְתַּב רַבָּה עַל הַנִּקּוּדָה אֶתָּה דּוֹרֵשׁ הִכְתַּב וְכו', וְכַאֲן הַנִּקּוּדָה רַבָּה עַל הִכְתַּב אֶתָּה דּוֹרֵשׁ הַנִּקּוּדָה (פִּירוּשׁ: הָאוֹתִיוֹת הַנִּקּוּדוֹת), שֶׁאֵף לְשָׂרָה שֶׁאֵלֹו "אֵינוֹ אֲבָרְהָם", לְמַדְנֵה שִׁישְׁאֵל אָדָם בְּאִכְסִנְיָא שֶׁלֹו לְאִישׁ עַל הָאִשָּׁה וְלֹאִשָּׁה עַל הָאִישׁ. (ע"י שִׁי לְמִוְרָא עַפ"י סֵפֶר מִשְׁכִּיל לְדוֹד שֶׁלֹא בָא לִזְמַן שֶׁהַמִּלְאָכִים שֶׁאֵלֹו מִמֶּשׁ לְשָׂרָה אֵינוֹ אֲבָרְהָם, שֶׁזֶה אֵי אֲפֶשֶׁר שְׁחִיָּה נִרְאָה בְּפִירוּשׁ מִן הַפִּסּוֹקִים שֶׁהֵם לֹא דִיבְרוּ עִם שָׂרָה כָּלֵל וְלֹא רִאּוּהָ וְכו', וְעוֹד שְׁחִיָּה הִהֲלִכָה קְבוּעָה שֶׁאֵסוּר לְדַבֵּר עִם הָאִשָּׁה בְּשִׁלּוּם בַּעֲלָהּ וְכו', זֶה דְּבַר דְּחִוּי וּדְאִי בְּכָלֵל קוֹל בְּאִשָּׁה עֲרוּהָ ע"י שֶׁ עוֹד בְּאִרְיוֹת, אֵלֹא כּוֹוֶנֶת רַש"י לִזְמַן שֶׁבִּלְשׁוֹן הַנִּכְתָּב בְּשִׁאֲלָתָם לְאֲבָרְהָם רְמוּז ג"כ כִּאִילוֹ שֶׁאֵלֹו לְשָׂרָה אֵינוֹ אֲבָרְהָם, וְלְמַדְנֵה שִׁישְׁאֵל אָדָם בְּאִכְסִנְיָא שֶׁלֹו לְאִישׁ עַל הָאִשָּׁה וְלֹאִשָּׁה עַל הָאִישׁ כְּלוּמָר אִם הִיא אִשָּׁה וּמִדְּבַרְתָּ עִם בַּעֲלָתָהּ הִבִּית דֶּרֶךְ אֶרֶץ שֶׁתִּשְׁאֵל לָהּ בְּשִׁלּוּם בַּעֲלָהּ, וְע"י מִהֲרַש"א ב"מ פ"ז., וּבְגִזְרֵי אֲרִיָּה, וּבְדִבְרֵי דוֹד).

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

תפילה לעני לחנוכה

רבונו של עולם, מלך הכבוד, צופה בעלבון עלובים, חס על כבוד הקריות, המרחם על כל מעשיו, חוס ורחם וחמל בחמלתך ורחמיה האמתיים על עצם חרפתי וכלמתי ובשתי הגדול ביותר בלי שעור וערך ומספר באשר אתה לבר ידעת. אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי, מה אומר ומה אדבר, בהאיד אנפין איעול קדם מלכא, איד אוכל להטמן מפני בשתי, איד אוכל להסתיר פני בעלמא דקשומ מפני כלמתי, איד אוכל להרים פני המשתחיים יותר משולי קדרה בפניך יי אלהי ואלהי אבותי, איד ארים פני בפני אבותי אשר יצאתי על ידם לעולם, איד ארים פני בפני מזרי ורבתי אשר חורוני בדרך הישר והאמת ואנכי לא חסתי על כבודם הגדול והקדוש וביתי את עצמי וגם אותם כביכול, איד ארים פני בפני כל הצדיקים האמתיים ובפני כל הפשרים שבכל דור ודור, איד ארים פני בפני חברי, מי יוכל להצילני או מבשתי הגדול, מי יוכל לעמד בפני כלמתי העצומה, איד אוכל למצא לי מקום לברח ולהטמן שם מפני כלמתי ובשתי וחרפתי, ומה אשיב שולחי דבר, כי אתה גמלת עמי כמה וכמה טובות בכל עת ובכל שעה ובכל רגע בגשמיות וברוחניות, וחיית מרמו לי בכמה מיני רמזים, וקראת אותי אצלך ותרך בכמה מיני כרוזים, ונמית ידך אלי ורמזת לי מקרוב ומרחוק לקרבני ברחמיה ברחמיות גדול מאד בכמה וכמה מיני רמזים וברוזים שונים בלי שעור וערך בכל יום ובכל שעה ממש, אשר לפי התנוצצות אחד שתיה מתנוצץ לי אלהותך ותרך ורמזיה וברוזיה הקדושים היה ראוי לי לבלי לעבר על רצונך אפלו תנועה קלה שבקלות, ואפלו על תנועה קלה בעלמא אם לא היה בראוי חס ושלום ברצונך בשלמות היה ראוי לי לפול על פני ולשכב בבשתי ולהתכסות בכלמתי עד שבמעט תצא נפשי חס ושלום ושלא אוכל להרים פני כלל, מפל שכן וכל שכן שאתה חיית מתנוצץ לי הרבה התנוצצות בלי שעור. בכמה בחינות ובכמה גלגולים גלגלת עמי וכמה סבות סבבת עמי; סבות טובות ושאינן טובות וחבל היו לטובתי, כדי לרמו לי על ידם לשוב אליך. בכמה לשונות של חכה קראת אותי, ובכמה רמזים שונים רמזת אלי להתקרב אליך, ולא די שלא חסתי עלי להתקרב אליך באמת ולהיות ברצונך המזב בשלמות, אף גם חייתי במסלק הבושה מעל פניו, ומרדתי נגדך בשאט נפש, במרד ובמעל, ופגמתי פגמים הרבה מאד, לא יום אחד ולא ימים ולא עשרה ימים ולא חדש ולא שנה אחת, כי אם הרביתי לפשע ולפגם ימים ושנים הרבה, הוספתי ימים על ימים, שנים על שנים, מלאים חטא ועון ופשע, מלאים חרפות ובושות גדולות ונוראות, אשר אי אפשר לסכלם.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הרב שליט"א מבקש להעביר לו את המכתב ולא לאף אחר

ג' אלפים-ט') סיפור נפלא זה סיפר הרה"ח ר. ס. הי"ו מה שהיה לאחרונה, משהו מסר לו מכתב סגור בתוך מעטפה שיעביר זאת **למורינו הרב שליט"א** - ומשום איזה סיבה חשב למסור את המעטפה לאחר מהגבאים או על ידי שליח - פתאום מקבל טלפון מאחד הגבאים של **הרב שליט"א** הרב אמר שתעביר את המעטפה לידו ולא לשום אדם אחר - וזה אחרי ששום אדם לא ידע מהשליחות הזאת וזה ג"כ **שהרב שליט"א** ידע הטלפון שלו.

הצדיק נותן לתינוק כף מרק ותיכף נתרפא

ג' אלפים-י') סיפור נורא זה היה לפני כמה שבועות תינוק קיבל מחלת החצבת וההורים נבהלו מאד (אחר שאחד מהילדים כבר נסתלק בעוה"ר ממחלה זו ר"ל) והאמא אמרה לאבא אתה הולך עכשיו **להרב שליט"א** עם התינוק שהצדיק יברך אותו והאברך הגיע בליל שב"ק באמצע הסעודה והניח התינוק ליד הצדיק **והרב שליט"א** נתן לתינוק כף מרק מהצלחת שלו ותיכף הילד התרפא **ב"ה** בחסדי השי"ת.

הצדיק שם היר על התינוק והצהבת נעלמה

ג' אלפים-יא') סיפור נורא זה סיפר הגה"ח ר' יודא לייב פראנק זצ"ל מזקני חסידי ברסלב שהיה מוהל מומחה וזכה למול הרבה תינוקות על ברכי **הרב שליט"א** - ובאחד הבריתות ראה רי"ל שהתינוק הוא צהוב - ואמר זאת **למורינו הרב שליט"א** שאי אפשר לעשות הברית במצב זה **והרב שליט"א** אמר לו יהיה ניסים והניח ידיו הקדושות על פניו של התינוק ותיכף הצהבת נעלמה.

מי מחק אותי ממחשבי הצבא?

ג' אלפים-יב') (הועתק מספר פלא עליון ח"ז עמ' 107) סיפר ר' דוד, כולנו מכירים מקרוב את הנושא שעומד בשנים האחרונות בראש המערכה של היהדות החרדית - והוא המלחמה של שלטון הרשע לגייס את בני הישיבות הקדושות לצבא רח"ל, ידוע לכל שהצבא אינו בוחל בשום אמצעי כדי להשיג את מטרותיו ולגייס עוד בחור ישיבה תמים לשורותיו. אני בחור ישיבה רגיל, עד לא מזמן למדתי בישיבה חרדית לכל דבר ומסיבות מסויימות עזבתי את הישיבה בה למדתי והתחלתי לעבוד, והנה יום אחד הגיע לתיבת הדואר בביתנו מכתב הקורא לי לבוא להתייצב בלשכת הגיוס כדי לחתום על צו המורה לי להתגייס לצבא, ידוע שכל בחור חרדי שאינו לומד בישיבה זה ממש 'פרי בשל' בשבילם ועליו הם משקיעים את כל הכוחות להפילו לרשתם בפיתויים שונים, הורי בדאגתם מיד נכנסו לתמונה ונסו בכל דרך לנסות ולהשיג לי פטור מהצבא, בהכוונת מכרים פנינו לפסיכיאטר שיאשר במכתבו שיש לי בעיות נפשיות ושאיני כשיר לשרות צבאי. שלחנו את המכתב לצבא, אך הפסיכיאטר הצבאי לא ממש התלהב מהמכתב, הוא טען שהמכתב לא מספיק סיבה למתן פטור מהצבא ואני צריך לבוא בעצמו לביקור אצל הפסיכיאטר הצבאי ושם יכריעו אם מגיע לי פטור או חלילה לא, מי שמכיר את המערכת מבין עד כמה מדובר בסכנה גדולה שבחור ללא ישיבה לקבל פטור במשרדי הצבא, בפרט שהם נלחמים על כל בחור בפיתויים והפחדות בכדי למלא את יעדי הגיוס שהציבו לעצמם, הורי ניסו בכל דרך לחלץ אותי מצירפוני הצבא ולאחר הרבה טרדות ופניות לכמה עסקנים חשובים רשמו אותי בישיבה מסויימת לצורך מתן דיחוי מהצבא. לכאורה הכל הסתדר אך לצערי לאחר מכן התפתח איזה ויכוח עם צוות הישיבה והתמונה על הרשימות הוציא אותי מהרשימה של הישיבה בלי לדאוג לי למוסד חילופי, מה שהחזיר אותי להיות עריק מהצבא כמקודם. פנינו לרב נתן בונסון הי"ו גבאי **מורינו הרב שליט"א** וסיפרנו לו את המקרה שיעביר לברכה אצל **מורינו הרב שליט"א**, לאחר שהעביר ר' נתן את המקרה הרב ביקש שניתן פדיון נפש (יש לציין שסיפור זה היה לפני כמה שנים לפני שהציונים שר"י אסרו לרב שליט"א לקבל פדיונות והיה במאסר על זה כשנתיים בייסורים נוראים), ביודעינו את כחו של הצדיק לא היסטנו ונתנו את הפדיון, כבר באותו לילה אמי שתחי' חלמה שאני מראה לה תעודת פטור מהצבא, ידענו שהצדיק פועל בשבילנו, אבל בכל זאת אימי העדיפה שאני יקבל דיחוי בתור בחור ישיבה ולא פטור על רקע נפשי מכיון שפחדו שזה יגביל אותי לעבוד בעבודות מסוימות בהמשך החיים, מה גם שהם רצו שאחזור ללמוד בישיבה וחשבו שהדיחוי קצת יחייב אותי לחזור לישיבה, והנה לא חלפו כמה ימים ומתקשרים לאימי מהישיבה לקבל את הדיחוי שזה בעצם היה הדבר הטוב ביותר בשבילי שלא יהיה לי פטור על רקע נפשי, וגם אקבל דיחוי מהצבא ויותר מזה גם אקבל מהם סכום כסף חודשי, **מסיפור זה רואים אנו בחוש את הכח של הצדיק להוציא בחור מצירפוני הרשע של צבא השמד בצורה הנקיה ביותר ואף בתוספת מענק אולי בכדי להחזיר את הפדיון שנתנו כי ידוע כשהצדיק לוקח - זו נתינה, גם בישועה וגם בכסף עצמו.**

התפילה של מורינו הרב שליט"א על גזירת הגיוס

ג' אלפים-י"ג) בעצרת הענקית שהתקיימה בעיה"ק שבוע שעברה חילקו להרבה יהודים את התפילה של הרב שליט"א שזועק שם מנהמת לבו על הגזירה האיומה של שלטון הרשע והצדיק זועק שם שכל מטרתם של הציונים להשמיד את עם ישראל ושלא יוכלו לקחת שום בחור לצבא השמד וכל אחד שהיה שם נפגמה אמונתו וקדושתו - ויש לציין שהתפילה הזו מאד חשוב אצל הרב שליט"א וכמה וכמה סיפרו שהיו אצל קבלת קהל אצל הרב שליט"א לאחרונה והרב נתן להם את התפילה הזו, וכן סיפר אברך שנכנס עם הילד שלו לרב שליט"א והרב נתן לו שלש תפילות כאלו.

מתוך התפילה על גזירת הגיוס שהיבר מורינו הרב שליט"א
... אנא ה' קיים בי את הפסוקים "ה' ילחם לכם ואתם תהרישו" ולא יוכלו לקחת שום בחור לצבא
ה' לצבא השמד אשר שם משמידים ומכלים
את כל נשמות ישראל, ה' ישמרנו.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות
ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים
ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א
בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

החינוך הטהור – לימוד התורה הק' בתמימות ובפשיטות

לדמותו של המלמד תשב"ר עשרות בשנים הרה"צ ר' משה ב"ר שמעון דוב קרישכסקי זצ"ל
(ליום היארצייט – כ' מרחשון)

קשה מאד לתאר דמותו של יהודי תמים במעשיו דוגמא מיהודי ירושלים עיה"ק מדור הקודם –
אבל בעיקר בלט תמימותו בלימוד התורה הקדושה, וזה ניכר מכתביו שהשאיר ברכה אחריו ממש
ארגונים שלימים של מחברות, והעיקר שתרגם כמה מסכתות שבש"ס ב"ק, ב"מ,
ב"ב, בתובות, פסחים, ועוד, וכן כתב שאלות על חומש רש"י בשלש מאות
שאלות ותשובות על כל פרשה, ומזה רואים האמונה הפשוטה והתמימה איך
שיהודי צריך ללמוד התורה הק' ודבריהם של התנאים אמוראים והצדיקים
שבדורות הקודמים שהיו מלאכי ה' ממש, וכל דיבור ודיבור שאמרו הם דברי
השי"ת ממש, וכן כתב הפירוש על המסכתות ותירגם כל מילה ומילה אמר רבא
– האט רבא גיזאגט, אמר אב"י – האט אב"י גיזאגט וכו', וכן כל דיבור של רש"י הק' מה פירש"י על
פסוק זה, ומי שראה אותו כותב הפירושים באיזה חיות ושמחת נפש פנימית – וזה מצוה גדולה
להשריש בצאצאיו שלומדים אנו תורת אמת של מלאכים ושרפים, וכל מה שמוטל עלינו להתבטל
בתכלית הכיטול לצדיקים, והיהודי הזה היה דוגמא חיה של יהודי אמיתי של דורות הקודמים וכותו יגן
עלינו ועל כל ישראל שנזכה לילך בדרכיו הקדושים ולקבל פני משיח צדקנו בקרוב בקרוב אמן.

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יוסף יצחק ב"ר יחיאל זצ"ל.

לע"נ רבקה בת כודם ז"ל.

לע"נ האשה הצדקנית ליבא ב"ר אליעזר הלוי ע"ה.

לע"נ ר' שלום בן ר' יוסף יצחק זצ"ל / להצלחת ר' אלתר חיים בן ליבא נ"י

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'

יו"ל ע"י מכון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלם תובב"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים